

Маргарита Попова

зам.-председател
и главен секретар
на Българската
стопанска камара:

В мое лице бизнесът ще има верен съмишленник

Г-жо Попова, искам първо да Ви честитя новата работа като зам.-председател и главен секретар на Българската стопанска камара и да Ви пожелаая успех, хъс и сили да реализирате и най-смелите си идеи. Затова нека започнем от тук: Коя днес е най-смелата Ви мечта?

Мечтая българското да е марка за благогат.

В нашия динамичен и объркан свят, в който мощно се борят противостоящи световни сили, не съм сигурна дали смелостта е най-подходящата величина, която да дава надежда за творческо съзидание. До смелостта се нареждат професионализмът, почтеността, но и безразсъдството, популизмът, склонността за злоупотреба с държавната служба. Те задушават инициативността, похабяват гравивната творческа енергия на можещите хора, ограбват свободата.

Ако днес е нужен кураж да работим за по-подреген и по-добър живот за хората, моята мечта е с труд да превърнем България в бяла лястовица на Балканите, а Югоизточна Европа - в наш дом. Домът ни днес не е подреген, както бихме искали, като че ли е отбягван, непознат, вдъхващ недоверие.

Инициативата на всеки от нас по отделно и в общност в подходяща среда може да осигури достоен живот с осъществими мечти. Решена съм да работя с вас чрез Българската стопанска камара, за да гравим така желаната и необходима бизнес среда.

Бизнесът като правило е малко недолюбван от политиците. Предизборните им обещания са насочени най-често към други социални групи. А Вие избрахте именно защита на бизнеса. Кое мотивира един политик да се обърне с лице към бизнеса?

на стр. 4

Малкият и средният бизнес имат нужда от специално внимание и от целенасочени защитни и стимулиращи политики. Българската реалност налага това. Познаваме ме, знаете, че преживявам болезнено въпроса за разделението в нашето общество, който води до конфронтация, до възпиране на позитивната човешка енергия. През петгодишния мандат в президентството ярко и категорично защитавах каузата за консолидиране на националния капитал чрез смислени и ненапратени от гържавата популистки политики. Мисля, че усилията ми дадоха плод. Заговори се за повече съпричастност в обществото, за обмяна на съзидателна енергия при създаването на съвместен национален продукт.

Усещането на горчилката от социалните и партийно-политическите раздори, включително противопоставянето на бизнеса, за което споменавахте, означава, че все още има много работа за вършене, но и че новата ми позиция е правилен избор. Ще ми даде възможност да застана до вас и заедно да продължим по пътя на консолидацията и напредъка чрез труд, който да носи удовлетворение.

Опитът ми в публичните служби показва колко далече може да бъде властта от насъщните проблеми на малкия и средния бизнес. Властта се интегрира и „вслушва“ в бизнеса преобладаващо в личен интерес. Освен това у нас нито е преодоляна командната традиция, нито успяхме в преходния четвърт век да разгърнем истински кон-

курентен пазар, който недвусмислено да гарантира индивидуален и обществен напредък. Основателно е недоволството от ваша страна от огромните административни тежести, безбройните затормозящи регулации и бирническите рефлексии на гържавата за набиране на приходи. Не може да не признае човек, че от дълго време вие настоятелно поставяте тези въпроси, но днес те не са намерили задоволително решение.

А светът днес не е светът от вчера.

Предприятията в хранително-вкусовата промишленост в огромната си част са типични представители на малкия и средния бизнес в страната. Като мантра всички повтарят, че това е гръбнакът на икономиката, но българският предприемач оцелява сякаш на инат. Колко дълго може да издържи така?

Малкият и средният бизнес не бива да бъдат обгрижвани само преди избори. При многобройните ми срещи като вицепрезидент на Републиката чувах често да споделяте, че успявате „въпреки гържавата“. В същото време усещах дълбоко у вас, че като предприемачи - творци не сте мотивирани да работите „на инат“ и „въпреки“. Не ви е достатъчно да натрупате ресурс за добро образование на децата си в чужбина, а после и вие да стегнете куфарите за далечен път. Разбрах, че българският предприемач иска да работи в защита на

на стр. 5

Моята мечта е с труд да превърнем България в бяла лястовица на Балканите.

Страшно е, ако корупцията успее да се легитимира като стопански принцип.

Трябва да работим за балансиран и по-рядко спъван трудов пазар, за работни места, които да предлагат качество.

човешкото си достойнство и за обществено благосъстояние. Във вашето родолюбие усещах често възрожденски заряд. Както знаем обаче възрожденски заряд може да има и в гнева, когато животът с опърлени криле и дефицит на свобода прогълтава твърде дълго.

Не се оцелява на инат. Има и по-добри формули - сменят се елити и се прекратяват недалновидни или губещи политики. Неразумното не може да бъде вечно и историята го е доказвала не веднъж.

За всички е известно, че предприемачите се сблъскват със свръхрегулации, високи държавни такси, липса на електронни услуги, обществени поръчки, написани за конкретни фирми. Как ще се справим и с това?

В професионалната ми кариера посветих много време на въпроса за противодействие на корупцията. Страшно е, ако тя успее да се легитимира като стопански принцип. Ако практикуваните корупционни практики се сраснат със структури на организираната престъпност, държавата е загубена, а обществото не може да очаква скорошно изцеление. А безразличието, на което и да е от нас, би било пагубно.

Дълбоката промяна на стереотипите на действие на администрацията, на правилата за нейния подбор и за премахването на някои структурни неблагоприятия, както и необратимото установяване на работеща независима съдебна власт са част от неизбежните решения в защита на предприемаческия дух у нас.

От години фирмите в хранителния бранш са изправени пред свито потребление. Голям е броят на фалиралите и преустановили работа предприятия. Какви законодателни промени биха могли да помогнат на бранша да се стабилизира?

Ще спомена няколко неща, които оценявам като важни. Първо, в основата на отношенията между браншовете и държавата трайно трябва да се настани коректността. Администрацията дължи на бизнеса аргументираност и енергичност в своята работа. Положително оценявам желанието на хранителния бранш по-активно да участва в подготовката на законодателни

промени, което със сигурност би имало ефект за повишаване на качеството на нормативната уредба и за стабилизиране на правилата за развитие на сектора. Хранителната индустрия сигнализира отдавна за необходимост от актуализация и на част от подзаконовата нормативна база, за отстраняване на някои вътрешно нормативни противоречия. При добронамереност и съпричастност от всички в тези процеси със сигурност е възможен насърчителен резултат.

Следвахме ли последователна, премислена дългосрочна политика в преходните 28 години? В експертна оценка на БСК прочетох, че България ще достигне средноевропейското ниво на БВП на човек от населението след не повече от десет поколения.

Нека да припомня, че пак според БСК за изравняване с европейската производителност на труда са ни необходими поне 15 поколения (при 1% ръст на БВП на ЕС). Производителността на труда у нас нараства с много по-ниски темпове в сравнение с доходите, което не означава, че не ги оценявам като гаранция за човешко достойнство. Някъде нещо не е както трябва.

Анализът на причините, грешките и пропуснатите възможности е дълъг процес, както и самите трансформации на икономическите и социалните процеси у нас и в региона. Едно е неоспоримо - ръкавите ни трябва да са запретнати. Трябва да се въоръжим с хъс и търпение за нови изпитания. Кой, ако не предприемаческата общност е в състояние да вдъхва кураж и надежда? Нека да имаме очи за България не само въз основа на официалните статистики. Всичко, което се случва в различни точки на света, ни засяга. Трябва да бъдем част и от разплитането на проблемите и от намирането на работещи алгоритми.

Какви са прогнозите Ви за бизнес средата и за България като цяло?

Светът живее в забележителен исторически момент. Животът сменя посоки, скорости, одежди. Върти ни във вихър без пощада. А ние все очакваме повече спокойствие, сигурност и простор за нови хуманни проекти.

на стр. 6

Експерти предричат нова вълна на кризата от 2007 година. Други пожелават видим прогрес у нас още в края на тази календарна година. Ако не се случи нито едното, нито другото, остава да работим за балансиран и по-рядко спъван трудов пазар, за работни места, които да предлагат качество. В мое лице ще имате верен съмишленик.

Със сигурност нашата организация ще продължи, вече в силно конкурентна среда, да

защитава гостойнството и успеха на предприемачите. Ще търсим и нови механизми. Ще помагаме бизнесът благополучно да реализира своя труд. Ще споделяме опит като солиден партньор с другите работодателски организации. Ще работим с поглед към бъдещето на конкуренцията за такъв съвместен продукт, който да удовлетворява индивидуално и общностно, да мотивира и да създава привлекателен образ на българския предприемач. Да гради доверие към страната ни.

МАРГАРИТА ПОПОВА е родена на 15 май 1956 година.

През 1975 г. завършва гимназия с преподаване на немски език в Пазарджик. През 1980 г. се дипломира като магистър по българска филология, с втора специалност немски език в Софийски университет „Св. Климент Охридски“.

В периода 1981 - 1988 г. работи като коректор във Военно издателство към Министерството на отбраната на Република България.

От 1989 г. е магистър по право в Софийския университет.

От 1990 г. до 2009 г. работи в Прокуратурата на Република България последователно като младши прокурор, районен прокурор, прокурор в Окръжна прокуратура и заместник окръжен прокурор. От 1996 г. до 2004 г. е административен ръководител на Окръжна прокуратура - София.

От 2005 г. до 2009 г. е постоянен преподавател в Националния институт на правосъдието.

През 2007 г. след конкурс заема длъжността прокурор във Върховната касационна прокуратура, а в периода 2008 - 2009 г. ръководи отдела за противодействие и разследване на престъпления срещу финансовата система на ЕС, изграден с подкрепата на западноевропейски експерти и на ръководството на ОЛАФ.

През юли 2009 г. заема поста министър на пра-

восъдието на Република България. В този период са разработени проекти за някои важни национални политики: Стратегия за продължаване на съдебната реформа в условията на европейско членство с ключови изменения в Закона за съдебната власт; Концепция за наказателна политика със стартиране на проект на нов Наказателен кодекс; Отнемане на имущество, придобито по престъпен или незаконен начин, съвместно с експерти от Венецианската комисия към СЕ; Концепция за държавна политика в областта на детското правосъдие, съвместно с експерти от Франция; Концепция в областта на административно-наказателното правосъдие.

На 22.01.2012 г. встъпва в длъжност вицепрезидент на Република България след преки избори.

От ноември 2012 г. е заместник-председател на Първата асамблея на страните членки по Споразумението за създаване на Международната академия за борба с корупцията. Същата година е избрана за председател и член на Управителния съвет на Международната академия за борба с корупцията.

В периода 2012-2017 г. е вицепрезидент на Република България.

От 23 януари 2017 г. е зам.-председател и главен секретар на Българската стопанска камара.

Специализира последователно в САЩ (1998), Унгария (1999), Германия (2001-2005), Франция (2005-2006) по въпросите на: досъдебно и съдебно разследване; разследване на престъпления против интелектуалната собственост; организирана престъпност; трансгранична организирана престъпност и антикорупция; структура и компетенции на европейски съдебни и прокурорски власти; изпълнение на наказанията; европейско сътрудничество в областта на наказателното право; управление и ръководство на структури в съдебната власт; структурни модели и обучителни програми за прокурори в Националния институт на правосъдието; обучение на младши магистрати.

